

29. Jun. 1845

FACTS

Date:

29. Jun. 1845

Page number:

Dagbog F, side 18-22

TRANSCRIPTION

Søndag 29 Juny Chamonix.

Vi have gjort tre Udflugter idag. Den første til Cascade Pelerins, den anden besværlig, et Par Steder næsten farlig til Glacier de Bosson og den tredie, længste, besværligste og interessanteste til Montenvers. Her blev Germanerne tilbage, saa det var kun de to Amerikanere Mr. Nulton¹ og Mr. Gardner,² [overstreget: og] de to Italienere og jeg som med to Muuldyr og en Fører tiltraadte Vandrigen. Jeg har aldrig troet at en Vei kun[ne] være saa ringe og dog føre Navn af Sti, jeg havde aldrig troet at det var mig muligt at holde ud, hvad jeg der maatte af Træthed, det var saaledes, at Benene skjælvede under mig; men det lønnede sig. Da vi kom op var det endnu muligt at see over mer de glace i Sandhed, som et Hav af lis, •19• hvortil talløse Bække strømme ned fra Fjeldsiderne. Skyerne vare dybt under os og fra Dalen lød den evige, mangestemmede Sang af Arven, som brusende farer igjennem Dalen i Forening med de mangfoldige Strømme, som styrte ned paa begge Sider; dertil Gjedernes og Køernes Klokker – det hele er som et fjernt Tonehav der bølger over Dalen. – Det er underligt nok: jeg gjorde denne Reise for at see Montblanc og imorgen tidligt gaaer jeg atter bort, uden at have seet Montblanc et eneste Øieblik. Det er de store vældige Skyer som evigt ligger og vakler paa Toppene, fordi de ikke gider svømme ud i den fri Luft, men hellere mageligt hvile deres store tykke, klamme Legemer [overstreget: paa] mellem disse Toppe. Luften var oppe paa montenvers gjennemtrængende kold, og da jeg var vaad af Skyerne foruden og af Sved forinden, saa fik jeg det nok at føle; men der var der i det lille Værtshus, som ogsaa her i det store hotel royal Kamin med et dygtigt Baal, hvorved der var meget hyggeligt at sidde.

•20•

Jeg tegnede en lille Tegning uhyre flygtigt i Fremmedbogen deroppe og besteege den ene Italiensers Muuldyr, som han meget høfligt tilbød mig. Det var en egen Fart den nedad den raae Zikzaksti; uagtet det blev mig forbudt at lede Dyret saa var det dog vanskeligt at lade Tøilen i Ro, naar Hovedet af Dyret ragede ud over den uhyre Afgrund, og vanskeligt at huske, at Forbenene sad under Boven og vare netop paa Stien. Svindel [dvs. svimmel] var jeg slet ikke, men det var rædsomt at tænke sig et Feiltrin af Dyret; dog det gik saa roligt, saa fornuftigt søgende, de bedste Steder mellem eller paa de løse Stene og plørede Huller, hvoraf Stien bestaaer. Inden vi gik ned igjen var mer de glace saa aldeles skjult i Taage eller i en •21• Sky egentlig, thi nedenunder var Enden af det, som er styrtet langt frem i Dalen, ganske synlig. Og netop paa samme Deel havde vi endda den Glæde at observere en lisblok glide og rulle med vældigt Bulder ned over de andre. – En mærkelig Ting er: at man slet ikke føler Afstandene, saa store som de dog ere, og det er først naar man tænker paa: at det, der seer ud som Græspletter paa vore Brinker hjemme, det er her gamle

Naaleskove – at man føler Afstanden. Overordentlig deilige ere de
[overstreget: mindre] smaae Strømme som styrte ned ad Siderne i de
deiligste Linier. Og saa fra Bjerget see ned i Dalen, hvor de enkelte
Landsbyer fast ganske forsvinde og der dyrkede Agre give Sletterne paa
Flodbredderne Udseende af mønstret Sirts. – Det var en deilig Dag uagtet
en Deel Regn og ingen Sol og, uagtet jeg slet ikke opnaaede, hvad jeg
attraaede saa meget: at see Montblanc!

•22•

5 Sous for at sye et Spænde fast paa min Randsel.

2 Francs Min Part af Førerløn.

15 Sous Viin og Brød paa Toppen af montenvers.

¹ Miner Knowlton (1804-1870), amerikansk artillerikaptajn og -instruktør ved militærakademiet West Point. Efter at være blevet diagnosticeret med epilepsi rejste han rundt i bl.a. Europa og Nordafrika.

² Antagelig Knowltons lægefaglige rejseledsager.

Søndag 29 Junij Aftenning.

V. Havn gjord tre Nyflingter i dag. Den
første til Cascad. Pelerins, den
anden besværlig, et Par Stids
møsten forlig til Glacieu de Bos
son og den tredje, længste, besvæ
rligste og interessanteste til Morst
envers. Her blev Germanerne til
bage, saa det var kun de to Ameri
kanere Mr Nulton og Mr Gardner,
og de to Italiener og 11 som med
to Minildige og en Fines tiltraad
te Vandringen. J. her aldrig traet
at en Vi kun være saa ringe og
og fire Navn af St. J. havde aldrig
traet at det var mig smiligt at hold
ind, hvad J. der maatte af Træthed,
det var saaledes, at Benene skjult
ved under mig; men det komde
sig. Der er hem op var det ender
miligt at see over mere de glæde
i Landhed, som et Navn af St.

hvertal tallose Bække stemme ned fra
Fjeldsiderne. Skjærne vare dybt indvorn
og fra Dalen lød den evige, mange
stemmede Sang af Arven, som brændende
færes igjennem Dalen i Forening med
de mangfoldig Stemme, som styrtet ned
fraa begge Sider; dertil Gjedenes og Kvædes
Klæder - det hele er som et hjerteligt
nærværde der helger over Dalen. i Det er en
sørligt nat: i fjærde denne Næse for at
se Montblanc og ingen tidligt paa
et østert, indem at have seet Montblanc
et eneste Øieblik. Det er de store ældige
Skjæer som evigt ligge og røkke paa Toppe
ne, fordi de ikke gide se omme ind: den
fri Luft, men hellere mageligt herle deres
store, tykke, klamme Legemer fra mellem
sine Toppe. Luften var oppe fraa moort en
aars gjenmættende kold, og da i var væd
af Skjærne færdig og af Sne færdig, saa
fik i det nat et fæle, men der var der:
det lille Værtshuus, som ogsaa her: det store
høtøl røgal Kamin med et dygtigt Bæle,
hæved der var meget hyggeligt at o. d. d.

Jeg tegnede en lille Tegning i hen-
se flygtigt: Fremmedlegen drog
pe og hesteg den ene Italiensers
Mundstykke, som han meget høfligt
tilhede mig. Det var en egen Fart
som nedad den saae Jitzakoti;
nagtet det blev mig forbudt at
hede. Dyrer saae var det dy ranskeligt
at lade Toilew. Jo, naar Klovet
af Dyrer sagde ind over den ind-
re Afgrænd, og ranskeligt at hui-
ske, at Forhenene sads under Bo-
ren og vare netop paa Sten. Sin-
del var jeg det ikke, men det var
nedsomt at tænke sig et Feiltrin
af Dyrer; dy det gik saa religt, sae
foruftert sigend. de hedste Ste-
per mellem eller paa d. les.
Stene og plinede. Mullen, hvorefter
Sten bestaare. Inden i gik
ind i gjen var mer d. glace sae
alsides skjult i Tæge eller i en

I thi egentlig, thi nedsminder var En
 den af det, som er stignet langt frem i
 Dalen, ganske rjvulij. Og netop paa
 samme Leel haede i endda den Gled.
 at observere en dis blek gledi. g vulle
 med veldigt Billeder med over d. andae.
 — En merkelij Ting er: at man aldt
 ikke feler Afstandene, saa store som d.
 Og see, og det er først naar man tænk
 paa: at det, der sees ind som fæst pletter
 paa vore Brinker hjemme, det er her
 gamle Naaleskæve — at man feler Af-
 standen. Overordentlig deilig ere
 de mindre i mæe Strømme som steg
 to ned ad Lidenne i de deiligste Ki-
 mien. — Og Og saa fra Bjergst see ned
 i Dalen, hvor de enkelte Landskaps fast
 ganske forsvinde i der dybde. Agre gaa
 Pletterne paa Flad breddene Udend af
 manstret Løst. — Det var en deilig
 Dag nægtet en Dal fegnet og ingen Dal
 og nægtet i det ikke opnaede, hvad i atter
 ede saa nægtet: at see Mont blanc.

1/2 Løn for at sige et Spænde fast paa en in Vandet.
2 Frances Wine Part af Førerlen.

1/4 Løn Visning Rand paa Tappen af mont-overs.

Mandag 30 Junij. Mørken

12 for 25 Løn i Køllet rojel eller Køllet de Lunion.

Idag ligner det lidt om Tappen af mont
blant, som ij maadke end y her oed
et Jhiant af, men det er sandskelt et
skjælnet mellem Skjærne; nu, paa
Afstand skal ij nok paa den at see.
Kl. 8 gaar det atter nedad Martignij til,
hvor ij rentelig skilles fra Løsket.
Stationerne gaa alt her fra til Jernf.

En lille tem Jernf. haand.
10 Løn } 3. her. det er et Sprinkel
lille Dyr. men med et stærkt Bæin; her Kjellings
Jernf. piler man ikke nok det lille Dyr; her
giver den breds Kistebringere. — For at see det gav
ij 10 Løn